

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 103.

Z KRAKOWA DNIA 26 GRUDNIA 1821 ROKU WE SRODĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu szóstego posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d 10 Grudnia 1821. Wprowadzony został pod decyzją Ciąła Prawodawczego projekt Senatu, co do budowy Teatru i przeniesienia Kollegiaty w sztych Świętych do Kościoła S. Piotra. Komisya Skarbowa mając projekt powyższy zakomunikowała do opinii zarępowana otegoż modyfikacye: naprzd sżehy projekt podzielony był na dwa oddzielne projekta, jeden do przeniesienia Parafii W W. SS. drugi co do budowy Teatru, a nadto, co do pierwszego zrobiła tę uwagę, aby w nowym projekcie o zamianie Kościoła nie było wzmianki, lecz aby było powiedziane, iż Parafia z Kościoła W W. SS. ma być przeniesiona do Kościoła S. Piotra z powodu, iż Kościoły są własnością publiczną, następnie zaś projekt tak podany ma obejmować koszt i sposób umieszczenia Xęży i Studentów; co do drugiego, aby 100,000 Złp. na budowę Teatru oznaczone zostały z Laudemiów miejskich te, aby zwracały się z fundusów jakie się mogą

okazać, aby Teatr był własnością Miasta, aby przedstawione były Anszlęgi, o branie zaś miejsca Senatu i zostawione.

Repr: Makólski jako Członek Komisji Skarbowey objaśniał powody Komisji Skarbowey, będąc zaś oddzielnego zdania przedstawił niedostateczność funduszu do budowy Teatru przez oznaczenie tegoż z Laudemiów Miejskich, które będąc rozpozyszone z powodu krytycznego położenia Obywateli niedadają się łatwo powołać wypowiedzenia się na przysposobienia zaś do budowy Teatru okazyją się być konieczne, gdyż terażniejszy Teatr zagraża niebezpieczeństwem.

Repr: Hr. Wodzicki Członek Komisji Skarbowey, mając na względzie niezamożność Skarbu Rzeczypospolitey, i popolepszenie stanu Obywateli przed zapewnieniem zabaw publicznych radził mieć na pierwszym celu, i dla braku kapitał w był za odłożeniem projektu do dalszego czasu.

Repr: Lipczyński Członek Komisji Skarbowey trzymając, iż własność narodowa powinna być świętą i trwałą, wnosil, iż użycie Laudemiów z Dobr Na-

rodowych na budowę Teatru nie może być na niepewność wystawiona i tracić bezpieczeństwa na ziemi przenosząc te w mury, jeżeli pr. eto Miasto ma własne fundusze, z tych budowę Teatru przedsięwziąć może.

Repr: Soczyński Przewodzący w Komisji Skarbowej z Art. 119 Statutu urządzającego zgromadzenia polityczne żądał decyzji Izby nad wprowadzonymi przez Komisją Skarbową modyfikacjami projektu.

Marszałek Seymu objaśniał Reprezentacji fundusze Miejskie, które kwotę na budowę Teatru projektem obiętą znacznie niedochodzą, gdy zaś względnie modyfikacji przez Komisją Skarbową zaproponowanych zużyłoby grosy oddzielne, przeto żądał woli w tym Izby Przewodzący.

Repr: Hr. Wodicki był przeciw projektowi z powodu, iż środki zaprowadzenia Teatru nie znajdują na teraz odpowiedzialnych.

Repr: X. Sołtyk Delegowany z Kapituły wnosł niemożność na teraz rozpoznania projektu o Teatrze, gdy odłączenie od niego materji przeniesienia Kolegiaty W.W. SS. nie jest zdecydowane, co należy wprzód do Senatu, bo sami rozdzielać nie możemy, oświadczył się przeto za przestaniem modyfikacji Senatowi.

Repr: Makowski projekt Senatowi, co do Teatru uważał za środek przystawczy ile budowanie onęgi lat kilku potrzebuje, a tak radził potrzebę przyjęcia projektu.

Delegowany Senator Horszowski z Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne wnosil potrzebę de zyski I by, czy jest za modyfikacjami przez Komisją Skarbową proponowanemi.

I ba Przewodzący przyjąwszy przeto proponowane przez Komisją Skarbową modyfikacje, postanowiła przesałać te Senatowi dla udzielenia inicjatywy.

Dalej wprowadzony został projekt do ustawy nakazującej zwrot summy 4900 Złp. XX. Wikaryuszom przy Kościele S. Floryjana, która powzięta została za sprzedany Kościół S. Krzyża.

Komisja Skarbową mając zakomunikowany projekt ten, dała opinię za onęgi odrzuceniem z powodu, iż niezachodzi przypadek potrzeby Art. 16 traktatu dodatkowego pomnożenia funduszu niższego Duchowieństwa, to jest XX. Wikaryusz w przy Kościele S. Floryjana i nie jest dowiedzione, iżby XX. Wikaryusze tak szczupłe mieli dochody dotychczasowe, któreby przyzwolentemu ich utrzymaniu wystarczyć nie mogły; na przypadek zaś potrzeby reparacji Kościoła S. Floryjana takowa właściwość funduszy tegoż Kościoła przedsięwziętą będzie, w nadziei na koniec, że zburzony Kościół był własnością publiczną.

Repr: X. Jankowski Delegowany z Kapituły uważając, iż w wprowadzonym projekcie zachodzi potrzeba rozpoznania zasad praw takie Kościołowi S. Floryjana do summy za sprzedany Kościół S. Krzyża służy, wniósł, aby co do projektu zażądana była opinia Komisji Seymowej Przewodzący.

Repr: Słotwiński z powodu iż projektem Senatowi obięte są powody wspierające należność zwrotu Summy za sprzedany Kościół S. Krzyża, chciał mieć objaśnione przyczyny Komisji Skarbowej osłabiające powody projektu.

Repr: Librowski jako Członek Komisji Skarbowej przedstawił, iż Ko-

ścioty wszelkie są własnością publiczną, a tak i summy z sprzedarzy tych należą do narodu. Rząd przytem będąc opiekunem wszelkich własności publicznych podejmie kosztą znacznych reperacy, przez co zyskuje prawo do powzięcia wszelkich wpływów podobnego rodzaju.

Delegowany Senator Hosłowski przyznawał projektowi naturę rozpoznania praw jakie są reklamowane przez Konsystorz Generalny i Proboszcza Kościoła S. Floryjana z tytułu, że oddawna Kościół S. Krzyża wcielony był do Kościoła S. Floryjana. — Wniośń przeto iż dla dostateczney rozważi opinia Kommissyi Prawodawczej jest potrzebną.

Repr: Hr. Wodzicki jako Członek Kommissyi Skarbowey przedstawił, iż Kommissya Skarbowa nie dawała się przy rozważaniu projektu zasady prawa, lecz miała na uwadze iż rozbranie Kościoła S. Krzyża niepowiększyłby obowiązków przy Kościele S. Floryjana, a tak i niemasz tytułu powiętaenia dochodu tego Kościoła, nadto własność Kościoła służy Duchowienstwu tak długo, dopóki także Kościół istnieje i wnim obowiązki służby Bożej dopełniane zostają, rozbranie zaś Kościoła fundusz wynika stale się własnością publiczną, a przytem i obowiązki połączone z Kościołem ustają.

Repr: X. Soltyk Delegowany z Kapituły z Art: 16 Traktatu dodatkowego Rze zpospolitą tworzącego wniósł nietykalność funduszy Duchownych, a przez to niemożność nadawania tym podobnie bądź względem tytułu własności publiczney.

Repr: Lipczyński Członek Kommissyi

Skarbowey w uwadze, iż Duchowni obciążając przy nietykalności swej własności wkładają na Rząd ciężary reperacyi Kościołów, zgadzał się za utrzymaniem dla nich własności, byle przyjęli obowiązek utrzymywania własnym kosztem.

Repr: X. Działot Delegowany Sędzia Pukołu popierał prawa służące Kościołowi S. Floryjana do funduszu z rozbranego Kościoła S. Krzyża, gdyż z tego Kościoła przeszły obowiązki na Wikaryuszów Kościoła S. Floryjana, własność zaś Duchowna wynikając z erekcyi w przyłączeniu do innego Kościoła z obowiązkami sobie właściwymi wymaga zapewnienia swej pierwotkowej fundacyi.

Repr: Słowiański Delegowany z Akademii przyznając własność Instytutom Konstytucyjną i Traktatem zaręczoną, oświadczył iż niemasz własności rządowej, czytając przeto Art: 4 Konstytucyi podług którego Rząd zostaje w Senacie wyrażił, iż nie czyta w tym aby Rząd miał jaką własność. — Własność ma tylko naród i przez Art: 14 i 16 Traktatu dodatkowego jest oddzielnie zachowana własność Instytutów i Akademii.

Izba Prawodawcza postanowiła przeto zażądać co do wprowadzonego projektu opinii Kommissyi Prawodawczej i w tym celu projekt także Kommissyi za komunikowany został.

Postępując Izba Prawodawcza w dalszym działaniu, czytał także Sekretarz Seymu nadeszłe od Senatu projekta.

1) Projekt do prawa zapobiegającego aby Starozakonni Domów w ulicy główney Kazimierza Chrześcijańskiego nie nabywali.

2) Projekt do prawa nadającego moc

hipoteki kontraktem przez Komisysią Włościańską wydawanym równie iak układom o przemianę dziesięciny.

Izb. Prawodawcza projektu powyższe Komisysii Prawodawczej do opinii przesłać postanowiła.

Repr: Lipezyński w przymówieniu się do projektu nadania mocy hipoteki kontraktem przez Komisysią Włościańską wydanym, gdy przy projekcie odczytana została zarazem korespondencja teyże Komisysii Włościańskiej z Senatem przyznając najwyższą gorliwość Citonkom Komisysii Włościańskiej, na której czele JW. JX. Dziekan Skórkowski, Mąż pelen cnot i swiatła t m mocniej utwierdza zaufanie, wniósł, iż Komisysią Włościańską uważa za Komisysią Obrachunkową do wyprowadzenia wiecznego czynizu, i pod względem tey rachunkowości za udzielną pozostać może, Konstytucyia jednak tarcza swobód Wolney Rzeczypospolitey w Art: 4 i 11 przyznając stanowienie podatków Izbie Prawodawczej a urządzeń Administracyjnych Senatowi, niezna udzielnosci Komisysii Włościańskiej, która z Art: 11 Traktatu będąc oddzielnie postanowioną do oznaczenia praw własności i powinności Włościan w sposób najsłodsowniejszy do podniesienia i ulepszenia ich bytu, jest tylko Komisysią Obrachunkową i żadnych stósunków z Izba Reprezentantów mieć nie może, a nadto Najyiasniejszy Protekto owie tworząc tym Traktatem Komisysii oddzielną nie udzielną nigdy dopuścić nie mogli aby udzielnosc tey Komisysii taką przyznali, któreby zasady Konstytucyii iako dzieło ich własne wzruszala.

Repr: Nowicki zastrzegł sobie zdżenie wniosków odnoszących się do Mate-ryl urządzeń Dóbr i Włościan przez Komisysią Włościańską dopelnionych, w przymówieniu zaś do wprowadzonego projektu sprzeciwiał się możności nadania mocy exekucyyney i hipoteki kontraktem przez Komisysią Włościańską wydawanym, gdy w tych pomimo nieurzędowości niemiano najmniejszego względu na prawo Dierżawców w zabezpieczeniu dochodów i nakładów, a przymtem Komisysia Włościańska wynosząc się nad prawa i Rząd zasada swą powagę na instrukcyi która jest tlem i cą.

Repr: Słotwiński z powodu niezna-ney instrukcyi Komisysii Włościańskiej stuzącej mniem.ł, iż postępowanie tey odnosic się tylko powinno do zasad Konstytucyii, z której oprócz władzy Prawodawczej i Sądoway niemożs żaden wyniknąć obowiązek.

Repr: Soczyński czytał Art: 68 Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne i wniósł, iż projekt powyższy po dwa razy przez Izba Prawodawczą nieprayıęty Przeciw Art: 13 Konstytucyii niemoże bydz wprowadzany.

Repr: Słotwiński utrzymywał, iż powołane Artykuly obeymując możność wprowadzenia projektu powtórnie niewydzająca możności wprowadzenia i po got raz gdy potrzebę projektu dobro publicz- ne doradza.

Repr: Hr. Wodzicki mniemal za-łatwienie wniesioney przeszkody z strony Reprezentanta Soczyńskiego tą droga iako względnie projektu zniesienia podatku Kamelaryynego z strony Marszałka Seymu podlug Art: 70 Statutu urządzającego

Zgromadzenia polityczne przedsięwziętą
rosła.

Repr: Mąkólski utrzymywał niewła-
ściwym ażeby dla czczonej formalności
dobro publiczne uszczerbek ponosić miało,
i gdy Senat przy zawieraniu kontraktów
trzymać się praw exystujących dopełniając
kontrakty przed Notaryuszem tą drogą i
Kommissyja Włościańska pożądanym skut-
kiem prawa kontraktom swym nadaćby
powinna, lecz gdy przytem zachodzą po-
wszechnie narzekania z Urzędów Dóbr i
Włościan wynikające, przeto wypada
ażeby Kommissyja Włościańska okazała
swe instrukcyje z których Izba Prawo-
dawcza zyskując informacyą tem łatwiej
może dobrem kraju i mieszkańców zastana-
wiać się będzie mogła.

Nakoniec Sekretarz Seymu czytał pe-
tycyie do Izby Prawodawczej podane
które Senatowi odesłane zostały.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Leon Chwałtobogowski,

Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 17 Grudnia.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.

Książę NAMIESTNIK Królewski

w Radzie Stanu.

W uskutecznienu artykułów 277 i 278
Prawa Kodexu Karzącego, na przelożenie
Kommissyji Rządowej Spraw wewnętrz-
nych i Policyi, postanowiliśmy i stano-
wiamy:

Art. 1. Wszelkie stowarzyszenia się
tajne, iakiekolwiek cel mające, zostały
zakazane w Królestwie Polskiem.

Art. 2. Za tajne uważa się każde to-

warzystwo, które bez wyraźnego Rządowe-
go pozwolenia nawiązanem zostało.

Art. 3. Nie woloo jest równie należeć
do towarzystwa zagranicznego, jeżeli to-
warzystwo to w tamtym kraju jest zakaz-
zanem, lub jeżeli ma iakowy cel polity-
czny.

Art. 4. Umowy, wspólki, lub stowa-
rzyszenia handlowe nie uważają się za to-
warzystwa tajne, zakazane.

Art. 5. Każdy Urzędnik do czuwania
na zakazane towarzystwo obowiązany,
każdy zwierzchnik Uniwersytetu, Szkoły,
lub innego Instytutu publicznego, dozór
członków lub uczniów powierzony sobie
mający, za niedozór w przypadkach wła-
ściwych swego urzędu, lub niedoniesienie
przyzwolonej Władzy, oprócz kary prawem
przepisanej, pozbawionym zostanie swo-
iego urzędu lub posady.

Art. 6. Wykonanie tego postanowie-
nia, ogłoszenie i umieszczenie w Dzienni-
ku Praw, Kommissyjom Rządowym w
czem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedze-
niu Rady Administracyney d. 6 Listopa-
da 1821 r.

(podpisano) *Zajczek.*

Minister Spraw Wewn: i Policyi

(podp:) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Jen: Brygady

(podp:) *Kossacki.*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossacki.*

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni.*

W zastępstwie Sekr: Jen: Szef Bióra,

Antoni Podbielski.

Do Komisyyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Politycy

Rapport przez Deputacyją do ocenienia Płócuchów na ekspozycyją publiczną wystawionych, oraz ustąpienia za nie nagród. (Dokończenie.)

Fabryka fajansów w mieście Czmielowie.

Fajans tej fabryki chociaż zdaje się z materiału niedosć jeszcze czystego, glazurę ma żółtawą i niedosć równą, wytrzymałe jednak jak inne dobrego gatunku tęgłość ognia, zaleca się taniością, i zasługuje na medal srebrny duży.

Tęże fabryce do rozdania przez właściciełkę Hr. z Małachowskich Karwiską, najlepszym w tej fabryce rzemieślnikom, medal jeden srebrny średni i jeden mały.

Pana Florentyniego strony w różnych gatunkach, jako gałęź przemysłu przez niego posunęta do wysokiego stopnia doskonałości, i na cały kraj dostarczyć już stroni mogąca, zasługuje na medal srebrny duży.

Panu Sommer kapelusznikowi, za aplikacyją aparaty kapeluszy w wodzie wytrzymałocy, medal srebrny średni.

Temu, co siatkę włosianą, bezimiennie przez siebie zrobioną, na ekspozycyją podał, ku zachęceniu go do robienia sił i pyłków, medal srebrny mały.

Sukna z Oorkowa przez Pana

Gotliba Lawre złożone.

Między złożonemi sukniami, postaw koloru ponsowego, nietylko z względu droższej farby, ale i z samej dobroci wyrobu, umiarkowaną ceną od innych się odznaczając, zasługuje antrepreneurowi na medal duży srebrny.

Temuż do rozdania Farbiarzowi i najlepszemu rzemieślnikowi, medalów sre-

branych małych dwa

Zasługią na zaszczytnie wspomnienie:

Pan Glücksberg za wprowadzenie zapasu czystych charakterów i ozdób drukarskich, i Fabrykant szrotu w Sieradzu.

Wspomnieć należy także zaszczytnie model aparatu do pędzenia wódek, przez Pana Urbańskiego z Lublina.

Deputacyja nie mogła tego uważać jak fabrykat, ale tylko jak wynalazek, bardzo podobny do przystosowania aparatów Edwarda Adama w Królestwie naszym, od kilku lat przez Pana Galichet chwalebnie wykonanego.

Nakoniec zastanowimy się, że celem rządzenia pierwszej ekspozycyi jest wzbudzenie raczey emulacyi, niż surowy rozbiór w porównywaniu fabrykatów jednego zawodu. Deputacyta uważa oraz, że zachęcenia Rzemieslników po większey części u nas tylko wędrujących, przez przywiązanie ich do miejscowości, i do jednego tylko szczegółu, narzknieczniocy się przyjechać mogło do postępu fabryk.

W Warszawie d. 4 Października 1821.

(pod.) Józef Sierakowski, R. S.

(pod.) Henryk Zabieło, A. D.

(pod.) Józef Dyrmański.

(pod.) Józef Jauerek.

Z Petersburga d. 27 Listopada.

(z Gazety Hamburgskiej.)

Polityczne nasze stosunki zakrywa dotąd nieprzenikliwa zasłona. Co Dwoor nasz przez swoich dyplomatyków przeciw Porocie Ottomańskiej postanowi jest jeszcze zagatką. Większość publiczności oczekuje w teraźniejszy ch okolicznościach nieodrownie wojny. Woyska nasze stoją od kilku miesięcy w groźney postawie nad Prutem, i oczekują tylko znaku do mar-

nia się za srodze dręczonych Greków, swoich współwierców. Lecz bystry wzrok Cezara Alexandra przewdnie okropny krwi przelew biednych Greków wszędzie, gdzie tylko Jlamism przeważa. Szlachetne i ludzkie jego serce chce to odwrócić, nim postanowienie swoje wyrzeknie. Dotychczasowy nasz poseł przy Dworze Tureckim, Baron Strogouoff, bawi teraz w stolicy naszej. Godne jego i mężne postępowanie podczas rzeki, która nawet temu i jego orszakowi zagrażała, zyskało mu zupełną przychylność Monarchy i najszybciej uszanowanie jego współciomków.

Powietrze było u nas aż do tego czasu najnieprzyjemniejsze. Prawie codziennie panowała najsilniejsza południowo-zachodnia burza, której na przemianę towarzyszyły deszcz i śnieg. Odwiliż zciemniała nas widokrag. Dopiero od 11. b. m. okazało się czystsze powietrze na przemianę z zimnem od 4 do 8 stopni. D. 13 nowa okrycia została pierwszym lodem i przerwany został na kilka dni przewóz między Wasili Ostrowem i miastem.

Przed dwiema tygodniami upadł tu między innymi Grecki dom kupiecki Poliz, który prowadził wielki handel Tureckimi szalami. Wprowadzenie zagranicznych towarów tego lata tak było wielkie, iż zabrakło w całym składzie na nie miejsca, i budę wystawić musiano.

D. 16 Paździ. umarł w Moskwie Radca stanu i kawaler Him, urodzony w r. 1759 w Bronniku. Uniwersytet tamtejszy pomógł przez jego śmierć wielką stratę, był bowiem nauczycielem języka Nie-

mieckiego i starożytności i poddubliotekarzem.

Z Londynu d. 10 Grudnia.

Margr. Wellesley i F. Goulbourn wyjadą w krótko czasu do Irlandyi. Pierwszy wykonał przysięgę jako Wicekról Irlandyi i nie jest przychylnym Katolikom, czego jednak o F. Goulbourn powiedzieć niemożna. Obroną zatem zostanie średnia droga. Wellesley jest pierwszym Irlandczykiem, któremu wysoki urząd Lorda Namiestnika w Irlandyi powierzony został.

Bogaty właściciel dóbr, P. Core zmniejszył dzierżawcom swoim w hrabstwie Norfolk czynsz na ten rok o 20,000 Fs.

Przed kilku dniami umarł tu wieloletni wydawca gazety Morning-Chronicle, P. Perry, w 65 roku życia. Przeciwnik nawet tego, wydawca gazety Gonic, oddał sprawiedliwość politycznym jego mniemaniom, czystem zamiarom i wielkim przymiotom.

Wybitny niedawno na pochwałę Jenerala Roberta Wilson medal zawiera z jednej strony jego portret, z drugiej napis: "Civibus servatis."

Rozchodzi się wieść, że Ministrowie za zebraniem się Parlamentu woią cofnięcie dotychczasowego zbożowego bilu i dozwoleń wprowadzenia zagranicznego zboża, rozumie się jednak, że za wielką opłatą.

Sławna śpiewaczka Borgondio, pływając do Anglii, pochłoniętą być miała podług pism naszych podczas ostatniej burzy przez burzany morskie. — Pani Katalani obiedza teraz Sakocyją i daje wszędzie koncerty.

List z Dublina pod d. 1 Grudnia wy-
raża: W piątek wieczór kościół w Kno-
ckane przy Killarney podpalony został
przez burzycieli tego kraju i spalił się
do gruntu. — Brat nieszczęśliwego Nad-
dzierżawcy Shea, który niedawno spalo-
ny został, odebrał bezimienne pismo, w
którym zagrożono mu, iż jeżeli w ozna-
czonym czasie nie wypuści pewnych grun-
tów, tedy taki go los spotka jak brata
jego. — Inny list z tegoż miasta donosi:
że Biskup Kilkany (protestantki) wyie-
chał w nocy z swoją żoną i córkami z
swego domu i wysiadł tu do jednego
z swoich przyjaciół, pożyczyl od niego
dla siebie i rodziny sukien, i odplynął
do Anglii. Zagrożono mu bowiem, że z
całą swoją rodziną żywo spalony zosta-
nie.

Gazety tutejsze piszą z powodu za-
ch dzących w Irlandyi zdrożności: „Ja-
kież są skutki naszej zbyt wielkiej sta-
woty? Oto: podatki na wszystko, co je-
my lub piemy, czem się odziewamy i
po czem chodzimy; podatki na wszyst-
ko, co jest przyjemne do widzenia,
słyszenia, dotykania, wachania i smaku;
podatki na ciepło i światło; podatki na
każdą rzecz nad ziemią, w wodzie i pod
ziemią; na wszystk, co przychodzi z
zagranicy lub w kraju rośnie; podatki na
surwe towary i wyrobki, którym praca
ludzka wartość nadała; podatki na rosół,
który posila człowieka i na lekarstwo,
które mu zdrowie przywraca; na grono-
staje, w które się Sędzia stroi i na postro-
bek do wędzania zbrudnicza; na sól dla
ubogich i korzenie dla bogactów; na gwo-
ździe do trumny i wstążki dla panny idącej

za mąż. Na łożku lub na desce, leżąc lub
stojąc, zawsze musimy płacić. Dziecię
płaci męzkiey biły kiy, na którym jeździ
od którego podatek opłacono; młodzie-
niec kieruje konia swego, od którego po-
datek opłacono, cuglami podobnie opła-
conemi, po ulicy także opłaconey. Ro-
nający Anglik zażywa lekarstwo, za któ-
re 7 od sta opłacono; na żyłce, od któ-
rey 15 od sta do skarbu dano, a potem
kładzie się na poscieli, powleczoney sy-
cem, od którego 22 od sta opłacić mu-
siłoo. Píše testament na papierze stępio-
wanym kosztującym 8 funtów szterlingów
i umiera na rękę lekarza, który za-
płacił 100 funtów szterlingów za przy-
wilej zabijania ludzi. Od całego tego
majątku opłaca się potem 2 do 10 pro-
centu. Oprócz zatwierdzenia w sądzie te-
stamentu tego, trzeba jeszcze nie mało
zapłacić za pogrzeb. Caoty tego ogłasza-
ją się potomności na marmurze, od któ-
rego podatek zapłacono. Dusza narze-
cie jego łączy się z przodkami, aby tuż
więcej podatku nie płacił.

Prywatus doniesienia z Rio - Janeiro
pod d. 3 Października nie zostawiają za-
dwoy wątpliwości, iż ułożony tam zo-
stał plan ogłoszenia Brazylii niepodległą
względem kraju macierzystego i posadze-
nia Królewica Następcey tronu na tronie
Brazylijskim pod imieniem Pi tra igo.
Projekt ten tak dalece był już umowio-
ny, iż woyska, które zebrać się miały
d. 12 Października na paradę z powodu
rocznicy urodzin Królewica, wykrzykną-
go miały Królem Brazylii.

Przy zwróceniu się prenumeracji na Gazetę Krakowską od Nowego roku 1822,
która bowiem piśmem niezawodnie drukowana będzie, uprasza Redakcyja Łaskawych
Czytelników o śpieszne się zgłaszanie.

DODATEK

DO N¹⁰ 103

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 GRUDNIA 1821 ROKU WE SRODĘ.

Z Wiednia d. 17 Grudnia.

Dzisiejszy Dostrzegacz Austriacki zawiera pod napisem: „z Państwa Osmaków „ następujące doniesienia z Stambułu i od d. 26 i 27 Listopada :

Dotyczasowy Kapitan Basza, Deli Abdullah, który w wielkich zostawał wzglęдах, złożony niedawno z swego urzędu został, na którego miejsce nastąpił dotychczasowy Kapitan Bey Ali, a on mianowany jest Baszą Kara Hissar. — Ibrahim Basza, którego wieść przecząca na W. Wezyra, stoi ciągle w Bujukdere i zostaje pod jego rozkazami wojska zachowując najściślejszą karność.

Były tłumacz Porty, Janko Callimachi, który do Cesarea w Syrii wyguany był, został tam ścięty. Zdrada jego ma być tak wielką, iż kilkogodzinne wystawienie jego głowy w stolicy nie uważano za dostateczne, i firmanem Sultana ukazano dom jego w Terapia oburzyć, zabraniając innemu na tego miejscu stawiać. — Większe atoli zrobiło wrażenie doniesienie o śmierci Xcia Karola Callimachi, który jak wiadomo przed kilku miesiącami mianowany był hospodarem Wołoszczyzny i

razem z całą rodziną do Boli w Azji wyguany. Doniesienie mu przez rządcę Boli o straceniu jego brata, którego postępowanie zresztą zawsze naganiał, tak dalece go przeraziło, iż tchnięty apoplexyją, pomimo starań swego lekarza, natychmiast umarł. Lekarz tego, Assani oczekiwany jest w Stambule dla dania sprawy o jego śmierci, która, jak się domyślić można, dała powód do rozmaitych domysłów.

Stan rzeczy w Morci nie zmienił się przez opuszczenie Trypolizy i Navarino przez Colocotroni i Demetrego Ipsilantego. Sposob, w jakim pomimo zawartej kapitulacyi z osadami i mieszkańcami nie szczęśliwych tych miast, nieoszczędzając nawet kobiet i niemowląt, postąpiono, przechodzi wszelką miarę i zostawia tylko na pociechę ludzkości nadzieję, że opis jego mógł być przesadzony. — Patras, Napoli di Romania, Modon i Koron znajdują się ciągle w posiadłości Turków. Korint, przeciw któremu powstańcy wszystkie swoje siły wywierają, znajdują się

ma w najlepszym stanie obrony. Na przyszły los Morei wielki wódz, w mieć będą nadesze tu w tych dniach z A'banii doniesienia, jeżeli się potwierdzą. Churszyd Basza zapewni bowiem Portę, iż uwolni ją wkrótce od najniebezpieczniejszego nieprzyjaciela, Ali Baszy Janiny. Opanował on Lariza, która ostatnią jest warownią tego buntownika, i zaprzysągił na swoją broń, iż wkrótce głowa jego zdobić będzie bramę Serailu. Czyli dotrzyma słowa, okazać się za kilka dni powinno. — Opanowaniu przez Turków półwyspia Kassandry, nie nadeszły jeszcze dalsze szczegóły, ale rzecz sama z siebie nie podpada wątpliwosci. Mieszkańcy tego powiatu, którzy oddali się pod opiekę fermanu przebaczenia, doznają iey welle tego przepisów.

Wiadomości od granie Perssji nie są dla Porty pomyslnie. Na wyższym Eufracie opanować Perssi mieli Musch i zbliżyli się do Erzerum. Od strony Bagdadu dostąpili aż do Kerkuk, gdzie od mieszkańców odpartemi zostali i do okolicznych wsi się cofnęli. Dowodzący wojskami Perskiemi Xie Karamanszah udawał, iakoby od oca swotego odebrał rozkaz do odstępu. Bezsa Bagdadu nie wierzył iednak tej powieści, i tem śpieszniejsze czynił do obrony przygotowania. Iakozь zapewniają, iż Bagdad jest dostatecznie przeciw nagłemu napadowi zabezpieczony. — Podług doniesień z Aleppu wiarotomstwo Kiar, dowodcy wojsk Tureckich, który ehciał Baszę z urzędu zwalić, a potem do Perssji uciekł, dało powód do wtargnienia wojsk Perskich do kraju Tureckiego. — Wojna z Perssjią została w Stambule uroczyscie ogłoszoną.

W ostatnich tygodniach wszczęło się w tey stolicy kilka pożarów, które iednak szczęśliwie ugasić zostały. — Poiedynczy żołnierze i pospólstwo popełnili niemnocy wiele gwałtów. Bezpieczeństwo osob i własności jest ciągle ieszcze tak niepewne, iż Ministrowie Austriacki i Angielski uznili dywanowim cie przełożenia, na które od Ministrów Porty odebrali poowione zapewnienie, iż dołożą wszelkiego starania dla zapobieżenia bezprawiom. Względem ostatnich združności można rząd usprawiedliwić, iż nie potrafił zapobiedz wścieklosci żołateray i pospólstwa, którą wiadomość o popelnionem przez Greków w Morei na Turkach w opanowanych twierdzach okrucienstwie wzbudziło.

Okolicznosci terazniejsze zniewalily nakoniec Portę do rozporządzenia, iż od tąd, na wzór innych Europeyskich krajów, nikt bez paszportu przez iey kraie przejeżdzać nie może.

Wszystkie doniesienia zgadzają się, iż obecność C. K. Austriackiey flotyli na Archipelagu nayużyteczniejszą jest dla Austriackich kupieckich okrętów. — W przeszłym i tym miesiącu okropne burze w kanale i na czarnym morzu zatopiły wiele okrętów. Los ten spotkał także Austriacką handlową brygaotyę pod Kapitanem Bagich, płynącą z Tagaorogu, przy czem 7 ludzi utraciło życie, a 5ciu wraz z kapitanem się wyratowało.

Z Berlina d. 18 Grudnia.

N. Król raczył zatwierdzić kredytowy instytut dla W. Xięstwa Poznańskiego, który w zbiorze praw wkrótce ogłoszony zostanie, i razem mianować Prezesa naczelnego w Poznaniu Zerboni di

Sposetti kommissarzem Królewskim, a Prezesa Królewskiego sądu w Wschowie, Hr. Jana Podmorowskiego, dyrektorem tego nowego instytutu.

2 Paryża d. 8 Grudnia.

P. Corbieret zastąpił d. 5 b. m. pierwszy raz w Izbie Deputowanych i zajął miejsce około P. Villiel, który znalazł się na czele antiliberalistów. P. Donnaieu kazał mówić, której mu niedopuszczono d. 3 powiedzieć, drukować i rozdać. Obwinia on woicy Ministrów, że naruszają konstytucyją i jej zasady.

Stronnictwa są tu znowu w poruszeniu; lecz pogłoski o zmianie Ministrów nie zasługują na wiarę.

Zoadyk z Denderach, któremu 14.821 lat przypisują, odbył już w Marselli karantaanę i będzie do Paryża przewiezony.

Pani Genlis, która tyle dzieł o wychowaniu dzieci napisała, wydała znowu dwa pisma w tym przedmiocie.

Północno - amerykańskiemu dębowi *Quercus tinctoris*, którego kora wydaje żółtą farbę i razem do wyprawiania skór bardzo jest dogodną, zdaje się nasza ziemia i klima nadawać. głyż zasadzony przez P. Michaux w lesku Bulońskim pięknie rośnie.

Margr. Latour - Maubourg odpułynął d. 27 Listopada z Tuluu na swoje poselswo do Stambułu.

Od granic Turcekkich d. 1 Grudnia.

Nowy ferman W. Sultana stanowi, iż znajdujący się za granicą Grecy nie będą nadal jako poddani jego opieki doznawać. W skutek tego fermanu odebrano wszystkim w Turczach znajdującym się ich krewnym handlowe patenta.

O stosunkach Serwianów względem

Porty czytamy co następuje: Czynnione przez wysłańców Ipsvlantego usiłowania do naklonienia Serwianów do powstania, szczególniej dla tego nie udaly się, że Porta czyta nadzieję ulepszenia stanu tego ludu przez nadanie mu własnego rządu, w osobie Serwiankiego wielkorządcy z najwyższą z rodaków radą. Lecz zasze w Grecyi zdarzenia wzbudzyły także nieufność względem Serwianów i pierwiaszkowy plan nadania im stosownego do ich życzenia rządu został w dywanie odrzucony. Teraz ściągają się nawet woyska Turckie nad granice Serwii.

Poruszenia Perssów zdają się wypływać z powziętego planu wojny przeciw Portce, w którym dokładnie rozważono przeciwnie siły. Następca tronu Perskiego, który zrobił się niepodległym względem Szacha, oycy swojego, włada najpiękniejszą i najbogatszą połową Perssyi i najliczniejszą częścią woyska, i zdaje się być pewnym swoich zdobyczy. Przez wojnę z Perssami przecięty także zostanie bieg karawan z Azyi do Stambułu, co wielki wpływ mieć będzie tak na dostawę żywności dla tej stolicy, jako też na dochody państwa. Równiny Azylatyckie posłużą Xciu Perskiemu do użycia w borney swojej jazdy i w kilku potyczkach zniszczyć może wystawioną przeciw sobie pieszą zbieraninę. Uchabici zdają się także czynić poruszenia, tak iż Porta ze wszystkich stron jest napastowana i niemoże więcej woyska posłać do Morei.

TEATR NARODOWY.

Dziś we Srodę, d. 26, dana będzie wielka Opera w 3 aktach P. Bouilly przez P. Bogustawskiego przełożony z muzyką P. Cherubiniego, pod nazwiskiem: *Dwa*

dni Trwogi, czyli: *Wariwoda Paryżki*. W której to JP. Fiszer jako artysta spiewający z Wileńskiego teatru do tutejszego narodowego zaangażowany w roli *Hrabiego Armand*, będzie miał honor polecieć się powtórnie przed Publiczność.

W Piątek, dnia 28 Grudnia, na dochód Antoniego Fiszera, dana będzie *Tragedya* w 3ch aktach, z francuzkiego P. Legouvé przetłómaczona wierszem, pod nazwiskiem: *Smierć Abła*. — Zakończy *Widowisko Operetka* w 1 akcie, napisana

na oryginalnie w polskim języku przez A. Żółtkowskiego, z muzyką K. Kurpińskiego, pod nazwiskiem: *Bateria o jednym żołnierzu*.

W Niedzielę zaś, d. 30 Grudnia, dana będzie nowa bardzo zabawna *Komedya* w 3 aktach, oryginalnie wierszem napisana, na teatrze Warszawskim w tym roku kilkakrotnie z zadowoleniem wystawiona, pod nazwiskiem: *Niestaby*. — Po której nastąpi *Komedya - Opera* w 1 akcie: *Obiadek z Magdusią*.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Gdy z liczby 105 dębów w sztuce lasu Grabina zwanego przy wsi Mętków w Litowcu na polu stojących w skutek Obwieszczenia z dnia 7 z. m. Nr. 4197 na terminie w dniu 27 z. m. tylko sztuk 56 sprzedanych zostało, wydział do sprzedawcy sztuk 49 przez publiczną licytacją poedyńczo za gotowe pieniądze dzień 10 stycznia 1822 r. oznacza na gruncie wedle warunków przed licytacją ogłosić się mających, które prócz tego każdego czasu w Biorze Intendenta Dóbr i Lasów Narodowych pod L. 621 przy ulicy Szpitalnej iako i w Mętkowie u Leśniczego Rządowego do przeyrzania udzielonemi być mogą. Życzący sobie przeto nabycia wspomnianych dębów w miejscu i czasie oznaczonych znajdować się zechcą. — W Krakowie dnia 21go Grudnia 1821 r.

Socholewski.
Gadomski, S. W.

Pisarz Tryb. I. Jost. W. M. Krak. i jego Okręgu. — W zadość uczynieniu Art. 682 K. P. S. podaje do publiczney wiadomości, iż dnia 21 Maia rozpoczął, a dnia 25 Maia 1821 r. ukończył Ur. Alexander Skorczyński Komornik Akt zajęcia domu murowanego na Groblach przy Krakowie w Gminie IX. Piasek Okręgu I. pod L. 218 sytuowanego, iako to Akt: że doręczony został Woytowi Gminy IX. iasie Ur. Kazimierzowi Zakrzewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu I. Ur. Alojzemu Filipowiczowi dnia 4 Sierpnia 1821 r. wpisany w Księgę hipoteki W. M. Krakowa i jego Okręgu pod datum 6 Sierpnia 1821 r. w Vol. III. na karcie 255 pod L. 45, w Księgach Trybunatu, od stroniccy 679 do 686 pod L. 81, świadczy Orzeczona.

Zajęcie to nastąpiło na żądanie JPP. Franciszka i Teresy Wichtrowa na Groblach przy Krakowie pod L. 225 zamieszkałych, iako Opiekunów małoletniej Tekli po niegdy Antonim Beduarskim pozostałych, od których W. Józef Kalas: Kozłowski Adwokat przy Krakowie na Wełoty pod L. 249 w własnym Dworku zamieszkały, popieraniem eksekucyi trudni się; Eksekucya ta drogą wywłaszczenia z nieruchomości wymierzona jest przeciwko Jeremu Klinko, Obwat W. M. Krakowa a Groblach przy Krakowie pod L. 218 zamieszkałemu na należytość od tegoż przy, daną.

Dom ten zajęty teraz w Gminie IX. Piasek w Okręgu W. M. Krakowa leżący, dzierżawią nateraz Kazimierz i Maryanna Kindulscy Mażonkowie, i cały dom przez nich tylko jest zamieszkały.

Pierwsza Publiczność warunków licytacji nastąpiła dnia 28 Września, 1821 r. przed Zgromadzonym Trybunałem, dalsze odbyły się według Art: 702 K. P. S. Nastąpiła i licytacja przygotowawcza do 14 Grudnia 1821 r. przysądzona Patronowi popierającemu W. Józefowi Kalas. Kozłowskiemu za pożyczoną przez niego cenę 2898 Złp. i termin do licytacji stanowczey na dzień 26 Sycznia 1822 r. oznaczony. — W Krakowie dnia 20 Grudnia 1821 r.

Kuliczkowski, Pisarz.